

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și declararea nulității contractului de locațiune,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău, și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 noiembrie 2016

c o n s t a t ă:

La 04 august 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 19 mai 2016 Consiliul mun. Chișinău a emis decizia nr. 1/50-20, prin care a dat în locațiune, fără drept de privatizare, pe un termen de trei ani, Asociației Obștești „Cernobîl” din mun. Chișinău încăperile, cu o altă destinație decât cea locativă, cu suprafața de 28.3 m.p., situate pe adresa: XXXXX, în vederea amplasării sediului. Plata chiriei fiind calculată conform coeficientului de piață $K_4 - 0.05$.

Susține că în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, a efectuat un control privind legalitatea actului administrativ contestat în rezultatul căruia s-a depistat că acesta contravine legislației în vigoare.

Menționează că la 30 iunie 2016, a înaintat Consiliului mun. Chișinău notificarea nr. 1304/OT4-1209, solicitând anularea deciziei nr. 1/50-20 din 19 mai 2016 „Cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unor încăperi din XXXXX Asociației Obștești „Cernobîl” din mun. Chișinău”, însă a rămas fără examinare.

Consideră reclamantul că Consiliul mun. Chișinău la adoptarea deciziei nr. 1/50-20 din 19 mai 2016 a aplicat eronat prevederile art. 904 alin. (2) Cod civil, dat fiind faptul că prin actul administrativ contestat nu se prelungesc relațiile contractuale de locațiune, dar sunt

stabilite altele noi, or, anterior Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău a mai utilizat încăperile în litigiu în baza contractului de comodat nr. 2/10/076 din 22 decembrie 2010, care a expirat la 21 decembrie 2013, în condițiile în care legislația în vigoare nu permite prelungirea tacită a relațiilor contractuale de comodat la expirarea acestora, darea în locațiune a spațiului vizat urmând a fi realizată în conformitate cu legislația în vigoare.

Declară că la adoptarea deciziei nr. 1/50-20 din 19 mai 2016, Consiliul mun. Chișinău a ignorat dispozițiile art. 77 alin. (5) din Legea privind administrația publică locală, și anume, trebuia să organizeze o licitație publică în vederea transmiterii în locațiune, în condițiile legii, a încăperilor nr. 13, 13a, 37 și 38, cu o altă destinație decât cea locativă, cu suprafața de 28.3 m.p., situate pe adresa: XXXXX, or, organizarea licitației presupune accesul liber și egal pentru toți doritorii de a obține dreptul de locațiune asupra spațiilor în litigiu.

Afirmă că procedura licitării urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul „Privind licitațiile cu strigare și cu reducere” aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de prioritatea prețului maxim propus.

Invocă că conform pct. 23 din Regulamentul „Cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate” aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 483 din 29 martie 2008, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, atunci când închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, când cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sunt justificate (nu sunt acoperite de chiria pe 6 luni), precum și în alte cazuri.

Menționează că autoritatea publică locală, potrivit competenței ce îi revine, era obligată să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

Afară de aceasta, susține reclamantul că Consiliul mun. Chișinău eronat a calculat plata chiriei conform coeficientului de piață K_4 în proporție de 0.05.

Potrivit art. 18 alin. (4) din Legea cu privire la parteneriatul public-privat nr. 179 din 10 iulie 2008, realizarea parteneriatului public-privat prin intermediul contractului de locațiune/arendă are ca obiect transmiterea în posesiune și folosință temporară a bunurilor proprietate publică. Parteneriatul privat este responsabil de utilizarea la destinație a bunului și de colectarea plăților pentru serviciile prestate. Prețul contractului se stabilește de către părți, dar nu poate fi mai mic decât quantumul minim al chiriei stabilit în legea anuală a bugetului de stat.

La fel, potrivit pct. 3 din Regulamentul cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008, chiria se stabilește în contractul de locațiune pentru toate activele închiriate. Quantumul chiriei nu poate fi mai mic decât quantumul minim al chiriei calculat conform legii bugetului de stat pe anul respectiv.

Reiterează că potrivit Anexei nr. 6 la Legea bugetului de stat pe anul 2015 nr. 72 din 12 aprilie 2015, quantumul minim al chiriei anuale pentru folosirea încăperilor se calculează după următoarea formulă: $P_{ai} = T_b \times (1 + K_1 + K_2 + K_3) \times K_4 \times S$, în care: P_{ai} – quantumul chiriei anuale, T_b – tariful de bază pentru chiria anuală a unui metru pătrat de spațiu; K_1 – coeficientul de amplasare a încăperii; K_2 – coeficientul amenajării tehnice; K_3 – coeficientul de ramură privind utilizarea încăperii; K_4 – coeficientul de piață; S – suprafața încăperii.

Coeficientul de piață K_4 se stabilește prin înțelegerea părților și nu poate fi mai mic de 1.0, iar pentru genurile de activitate desfășurate în încăperile menționate la lit. d) pozițiile 1) – 6) din aceeași Anexă, el nu poate fi mai mic de 0.5, excepție făcând încăperile folosite de organele mijloacelor de informare în masă, pentru care coeficientul de piață va fi de 1.0,

spațiile utilizate pentru realizarea acțiunilor în masă din cadrul proiectelor și programelor finanțate de la bugetul public național și spațiile folosite de către uniunile de creație, pentru care coeficientul de piață se stabilește în mărime de 0.1.

Astfel, consideră reclamantul că Legea bugetului de stat pe anul 2015 deja a stabilit facilități în ceea ce privește cuantumul chiriei la luarea în locațiune a spațiilor proprietate a unității administrativ-teritoriale, iar stabilirea unor facilități suplimentare, prin reducerea coeficientului de piață, contravine normelor legale în vigoare.

Cere Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat anularea deciziei nr. 1/50-20 din 19 mai 2016 „Cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unor încăperi din XXXXX Asociației Obștești „Cernobîl” din mun. Chișinău” emisă de către Consiliul mun. Chișinău.

Pe parcursul examinării cauzei, și anume la 01 noiembrie 2016, reclamantul Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și-a majorat pretențiile din acțiune, solicitând suplimentar declararea nulității contractului de locațiune nr. 2/16/006 din 06 iulie 2016 încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 noiembrie 2016, acțiunea a fost admisă, fiind anulată decizia nr. 1/50-20 din 19 mai 2016 „Cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unor încăperi din XXXXX Asociației Obștești „Cernobîl” din mun. Chișinău” emisă de către Consiliul mun. Chișinău și declarat nul contractul de locațiune nr. 2/16/006 din 06 iulie 2016 încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, au fost respinse apelurile declarate de către Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău, și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 noiembrie 2016.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluțiile prin faptul că prin decizia nr. 1/50-20 din 19 mai 2016 nu au fost prelungite relațiile contractuale de locațiune a încăperilor nr. 13, 13a, 37 și 38, cu suprafața de 28.3 m.p., situate pe adresa: XXXXX, dar sunt stabilite altele noi, or, anterior Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău a mai utilizat încăperile în litigiu în baza contractului de comodat nr. 2/10/076 din 22 decembrie 2010, care a expirat la 21 decembrie 2013, în condițiile în care legislația în vigoare nu permite prelungirea tacită a relațiilor contractuale de comodat la expirarea acestora, darea în locațiune a spațiului vizat urmând a fi realizată în conformitate cu legislația în vigoare.

Au stabilit instanțele de judecată că legislația în vigoare stipulează că tranzacțiile legate de înstrăinarea, concesiunea, cât și de darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale poartă un caracter oneros, deoarece urmează a fi încheiate ca urmare al expunerii acestora la licitație publică, condiție obligatorie impusă de lege, or, organizarea și desfășurarea unei licitații, după reguli speciale, întotdeauna urmărește scopul obținerii în final a prețului maxim propus, iar Consiliul mun. Chișinău nu a prezentat probe prin care s-ar demonstra posibilitatea închirierii încăperilor nr. 13, 13a, 37 și 38, cu suprafața de 28.3 m.p., situate pe adresa: XXXXX, fără organizarea unei licitații publice, asigurând accesul liber și acordând posibilitatea, în mod egal, tuturor doritorilor de a obține dreptul de locațiune asupra bunului imobil în litigiu.

La fel, au notat instanțele de judecată că pârâțul Consiliul mun. Chișinău pe lângă facilitățile deja stabilite prin Legea bugetului de stat pe anul 2015, în ceea ce privește cuantumul chiriei la darea în locațiune a încăperilor în litigiu, a stabilit ilegal facilități suplimentare intervenientului accesoriu Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău, prin reducerea coeficientului de piață K_4 la calcularea chiriei până la 0.05.

Au conchis instanțele de judecată că actul administrativ contestat - decizia nr. 1/50-20 din 19 mai 2016, emisă de către Consiliul mun. Chișinău, contravine Legii bugetului de stat pe anul 2015, în ceea ce privește formula după care a fost calculată chiria pentru spațiile date în locațiune.

Referitor la contractul de locațiune nr. 2/16/006 din 06 iulie 2016 încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău, instanțele de judecată ierarhic inferioare au notat că acesta este lovit de nulitate, deoarece a fost emis în baza unui act juridic ce contravine legii.

La 06 februarie 2018, Consiliul mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017 și hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 30 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului Consiliul mun. Chișinău a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, interpretând și aplicând eronat normele de drept material.

De asemenea, declară recurentul că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au ajuns la concluzia precum că încăperile nr. 13, 13a, 37 și 38, cu suprafața de 28.3 m.p., situate pe adresa: XXXXX, urmau a fi date în locațiune prin organizarea unei licitații publice, având în vedere că cerere în acest sens a parvenit doar de la Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău, alți solicitanți, de a utiliza încăperile respective, nu au fost.

La 02 aprilie 2018, și Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017 și hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 30 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău a indicat argumente similare ca și în recursul declarat de către Consiliul mun. Chișinău, suplimentar precizând că potrivit Anexei nr. 2 la decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 11/55 din 23 decembrie 2014 „Cu privire la aprobarea Regulamentului gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație, decât cea locativă-proprietate municipală”, ca excepție, în scopul apărării drepturilor persoanelor social vulnerabile, locatarilor din blocurile de locuințe și întreprinderile municipale aflate la autogestiune, mărimea coeficientului de piață K_4 pentru spațiile închiriate de către organizațiile participanților la acțiunile militare din Transnistria și Afganistan, și la lichidarea consecințelor avariei de la Cernobîl, este de 0.05.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017 a fost expediată în adresa Consiliului mun. Chișinău și Asociației Obștești „Cernobîl” din mun. Chișinău la 12 ianuarie 2018 (f.d. 184), însă lipsesc date (avize de recepție) când au fost recepționate de către recurenți.

Totodată, din recursul Consiliului mun. Chișinău rezultă că acesta a făcut cunoștință cu decizia recurată la 19 ianuarie 2018, iar din cel al Asociației Obștești „Cernobîl” din mun. Chișinău - la 13 februarie 2018.

În circumstanțele relevate, recursurile declarate de către Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău la 06 februarie 2018 și respectiv la 02 aprilie 2018, se consideră depuse în termenul prevăzut de lege.

La 05 martie 2018 și 04 aprilie 2018, în adresa Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat au fost expediate recursurile declarate de către Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău, cu înștiințarea despre necesitatea

depunerii referințelor, însă intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău sunt inadmisibile, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recursuri se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul Consiliului mun. Chișinău precum că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au ajuns la concluzia precum că încăperile nr. 13, 13a, 37 și 38, cu suprafața de 28.3 m.p., situate pe adresa: XXXXX, urmau a fi date în locațiune prin organizarea unei licitații publice, având în vedere că cerere în acest sens a parvenit doar de la Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău, alți solicitanți, de a utiliza încăperile respective, nu au fost, deoarece la materialele dosarului nu se atestă probe privind respectarea de către recurent a condițiilor legale la transmiterea în locațiune a bunurilor imobile în litigiu, adică că a fost organizată și petrecută în acest sens o licitație publică, că încăperile în speță nu au fost solicitate de către alți

doritori, sau, după caz, că cheltuielile de organizare a unei respective licitații au fost mai mari decât chiria pe 6 luni.

Or, prin publicarea prealabilă de către autoritatea publică locală a unui comunicat informativ cu privire la desfășurarea licitației publice referitoare la transmiterea în locațiune a încăperilor în litigiu, ar fi asigurat liberul acces tuturor persoanelor la licitația respectivă, precum și ar fi garantat condiții egale pentru toți participanții de a obține dreptul de locațiune asupra spațiilor respective, reieșind din prioritatea prețului maxim propus.

La fel, nu poate fi reținut argumentul Consiliului mun. Chișinău privind ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, or, recurentul nu a indicat nici un temei de declarare a recursului prevăzut de art. 432 CPC, făcând referire doar la circumstanțele de fapt ale cauzei.

Referitor la invocarea recurentului precum că instanța de apel a interpretat și a aplicat eronat normele de drept material, fără specificarea prin ce s-a manifestat aceste încălcări și din care circumstanțe acestea rezultă, nu permite încadrarea în temeiurile prevăzute la art. 400 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Cât privește argumentul Asociației Obștești „Cernobîl” din mun. Chișinău, invocat ca temei al admisibilității recursului său, precum că potrivit Anexei nr. 2 la decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 11/55 din 23 decembrie 2014 „Cu privire la aprobarea Regulamentului gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație, decât cea locativă-proprietate municipală”, ca excepție, în scopul apărării drepturilor persoanelor social vulnerabile, locatarilor din blocurile de locuințe și întreprinderile municipale aflate la autogestiune, mărimea coeficientului de piață K_4 pentru spațiile închiriate de către organizațiile participanților la acțiunile militare din Transnistria și Afganistan, și la lichidarea consecințelor avariei de la Cernobîl, este de 0.05, or, Legea bugetului de stat pe anul 2015 nr. 72 din 12 aprilie 2015 deja a stabilit facilitățile în ceea ce privește quantumul chiriei la luarea în locațiune a spațiilor proprietate a unității administrativ-teritoriale, care nu poate fi mai mic de 1.0, iar pentru genurile de activitate desfășurate în încăperile menționate la lit. d) pozițiile 1) – 6) din Anexă nr. 6 la legea enunțată, el nu poate fi mai mic de 0.5, excepție făcând încăperile folosite de organele mijloacelor de informare în masă, pentru care coeficientul de piață va fi de 1.0, spațiile utilizate pentru realizarea acțiunilor în masă din cadrul proiectelor și programelor finanțate de la bugetul public național și spațiile folosite de către uniunile de creație, pentru care coeficientul de piață se stabilește în mărime de 0.1.

Mai mult ca atât, Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație, decât cea locativă-proprietate municipală, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 11/55 din 23 decembrie 2014, reprezintă în sine un act administrativ cu caracter normativ emis de către autoritatea publică locală, care prin prisma art. 7 din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, are o forță juridică inferioară spre deosebire de Legea bugetului de stat pe anul 2015 nr. 72 din 12 aprilie 2015, care este un act normativ adoptat de Parlament, or, actele normative ale autorității administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Altfel zis, actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor civile doar în cazurile în care sunt emise în temeiul legii și nu contravine ei.

Alte argumente invocate în recursurile declarate nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău ca inadmisibile.

În conformitate cu prevederile art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Cernobîl” din mun. Chișinău se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță